

[Alsing Andersen.]

„rydde Bulen“ her inde paa Christiansborg o. s. v., o. s. v., med andre Ord et Sprog, som appellerer til de laveste, for ikke at sige til de dyriske Instinkter, som findes i visse Grupper af Menneskeheden, Hidselse af nationale og religiøse Modsætninger, som der her er Tale om, for at prøve paa ved Hjælp af saadanne Midler at tiltvinge sig en politisk Indflydelse, som disse Grupper Tal eller Idéindhold overhovedet ikke berettiger dem til. Men der foreligger andre Oplysninger i „Social-Demokraten“ for i Dag, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil have Lov til ganske kort at gøre Regeringen og dette høje Tings Medlemmer bekendt med. Det meddeles, at en af de Afdelinger, der findes her, som ganske vist ikke tæller mere end 30 Mand, men Tallet er jo ikke det afgørende, har delt sig i forskellige Grupper. Den ene Gruppe har ifølge „Social-Demokraten“ til Opgave at maale Broerne op, som fører til Rigsdagen, og man skal sørge for, at man har ganske nøjagtige Tegninger over disse Broer og deres Beliggenhed mod Rigsdagsbygningen. Den anden Gruppens Opgave er at foretage samme Opmaalinger ved og Tegninger af Kastellet. Endelig er der en tredje Gruppe, som har faaet følgende Opgave: at undersøge, hvor de store Dagblades Rotationspresser staar, og især at have Rede paa og Tegninger over, hvor den letteste Indgang er til disse Rotationspresser. Nu er det maaske, hvad dette sidste Spørgsmaal angaar, kun et Led i disse Grupperes Bestræbelser for at beskytte de store Dagblades Rotationspresser og deres Trykkefrihed mod Regeringens Angreb — man kunde jo i alt Fald vente en saadan Forklaring, hvis disse Folk bliver kaldt til Afhøring! Jeg vil gerne have Lov til i Anledning af disse Oplysninger — og jeg tror, jeg kan tale ikke alene paa den københavnske Befolknings Vegne, men paa den alt overvejende Del af den danske Befolknings Vegne — at spørge den højtærede Justitsminister, om det virkelig kan være i Overensstemmelse med gældende Lov, at noget saadant foregaar, om det virkelig kan være Tilfældet, at Myndighederne ikke ifølge den gældende Lovgivning har Hjemmel til at gribe ind med Undersøgelser over, hvortil saadanne Bestræbelser sigter, som der her er Tale om. Jeg tror, at et knusende Flertal af Landets Befolkning vil være enigt i at give Regeringen de nødvendige Bemyndigelser, hvis saadanne ikke allerede foreligger i Henhold til gældende Lovgivning. Jeg

har allerede sagt, at vi ikke ønsker at overdrive; jeg ved meget vel, at det de fleste Steder drejer sig om smaa Grupper, og jeg ved ogsaa, at man fra forskellige Sider vil hævde, at alt dette her er jo egentlig kun Narrestreger, som man ikke skal tage alvorligt, og jeg vil ikke nægte, at der kan være noget, der taler for det, nemlig i den Forstand, at det jo er en Kendsgerning, at der findes mindreaarige Mandfolk af alle Aldersklasser, som er præget af, at der er et eller andet Mindreværdskompleks, som de føler sig befriet for, naar de kan optræde med Kasteskaff til natlige Øvelser eller til Bombekastning med Runkelroer i Mangel af Haandgranater, ligesom der vel ogsaa er ejendommelige Førere, der føler saadanne Mindreværdskomplekser forsvinde, naar de hyldes med Hitler-Hilsen eller lignende Armbevægelser. Ja, hvis det kun drejede sig om saadanne Naturer, saa var der saamænd ingen Grund for Rigsdagen til at beskæftige sig dermed, men vi kan jo ikke lukke Øjnene for, at der ligger en bevidst Bevægelse bag ved disse Narrestreger — som det ganske rigtigt er for mange — en bevidst Bevægelse, som i Virkeligheden er Udtryk for visse fanatiske og fantastiske Grupperes Forsøg paa ved Hjælp af saadanne Midler — ikke paa Grundlag af Argumenter, ikke paa demokratisk Grundlag, ved at søge inden for Forfatningens Rammer at vinde Folkets frie Tilslutning til deres Ideer, men derimod ved Hjælp af Trusler mod anderledes tænkende, ved Forsøg paa personlig Terror, i givet Fald Masseterror, over for anderledes tænkende — at tiltage sig en politisk Indflydelse, som de ingen Berettigelse har til.

Jeg tror, at det danske Folks store Flertal venter, at den danske Rigsdag vil gribe ind over for disse Bevægelser. Et demokratisk Samfund kan simpelt hen ikke finde sig i, at noget saadant gror op. Demokrati er ikke det samme som Slaphed, Anarki og Lovløshed! Det er muligt, at nogle af de Begyndere i Politik, som er fremtrædende i disse Bevægelser, har forstaaet Demokratiet Princip saaledes — det kunde synes saa. Men saa forekommer det os, at det nu er paa Tide, at de paa kraftig Maade fra Lovgivningsmagtens Side bliver belært om deres Vildfarelser.

Det socialdemokratiske Parti har været med til gennem mange Aar at udvikle Demokratiet her i Landet. Enhver ved, at vi er ikke tilfredse med de nuværende Forfatningsformer, enhver kender vort for-